

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Благоевград , 15.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН НАЗАТЕЛЕН

СЪСТАВ в публично заседание на тринадесети януари, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

Секретар: Мариела Палова

Прокурор: Окръжна прокуратура -
Благоевград
Георги Василев Мадолев (ОП-
Благоевград)

като разглежда докладваното от Красимир Аршинков Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20201200600601 по описа за 2020 година

С присъда № 503426/18.08.2020 год., постановена по н.о.х.д. № 799/2018 год. на Районен съд - Разлог, подсъдимият З. М. Ю. е признат за виновен в това, че в периода от 07.09.2016 г. до около 17.30 часа на 09.09.2016 г., в гр. Якоруда, обл. Благоевградска, чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот - разбиване в областта на бравата на входна врата на къща, находяща се на *****, е отнел чужди движими вещи: 1 бр. радиокасетефон марка „SONY", м***** 1 бр. музикална уредба без тонколони марка „MEDION ", модел MD4201, с фабр. ***** с поставен в нея CD - диск; 1 бр. портативна шевна машина марка „EASY STITCH", поставена в картонена кутия; 1 бр. DVD плеър марка „SHNEIDER", модел „5800A "; 1 бр. DVD плеър марка „AEG ", модел „4515"; 1 бр. счупен GSM апарат марка „NOKIA ", модел „6300", с ИМЕЙ ***** 1 бр. приемник за телевиЗ. „БУЛСАТКОМ", модел „STV-S 300", с поставена в същия карта на „Булсатком", с поставен на приемника стикер със следните

цифри, обозначени на него - ***** 2 бр. триони - пасватели, с дървени дръжки; 2 бр. кухненски ножове с черни дръжки; 1 бр. джобно сгъваемо ножче с дървена кафява дръжка; 1 бр. нокторезачка — метална; 1 бр. дърводелски сгъваем метър; 1 бр. метален чук без дръжка, тип вария; 2 бр. брадви — едната с къса дръжка, а другата с дълга дръжка; 3 бр. колани за панталон, мъжки, единият текстилен, а другите два изработени от изкуствена кожа; 1 бр. DVD/VIDEO CD/CD PLAYER марка „SABA" сер. *****; 1 бр. DVD CD/MP3 PLAYER, марка „YAMADA", модел „NO DVX- 6600", със сер. № К 2496628; 1 бр. електрическа печка за сандвичи марка „SAPIR "; 1 бр. настолен компютър марка „FUDJITSU SIEMENS", модел „GS360-2", с процесор AMD; 1 бр. преносим компютър /лаптоп/ марка „TOSHIBA ", модел „Satelite Pro 4600" със зарядно устройство за същия; 1 бр. монитор за компютър марка FUDJITSU SIEMENS", модел „3815FA-M"; 1 бр. клавиатура за компютър; 1 бр. субуфер марка „Teletech ", модел „НТ 760D "; 1 бр. видеокамера марка „Panasonic ", модел „VZ-VZ10", с чанта и зарядно устройство за същата; 1 бр. телевизор марка „CROWN", модел „CTV5171TXT SI"; 1 бр. телевизор марка „CROWN", модел „CTV3771TXT SIN"; 1 бр. телевизор марка „NEO", модел „NEO TV 1477TX"; 1 бр. автоматична перална машина марка „SANG ", модел „WS400S" и 1 бр. велосипед марка „Украйна “ с женска рамка, всички вещи на обща стойност 1043.48 лева /хиляда и четиридесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/, от владението на И. М. Д. от гр. Якоруда, обл. Благоевградска, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като до приключване на съдебното следствие откраднатите вещи са върнати, поради което и на основание чл. 54 от НК във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3 от НК, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. II от НК, вр. чл. 194, ал. 1 от НК, му е наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от 6 /шест/ месеца, което на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим.

Със същата присъда първостепенният съд е определил на подсъдимия Ю. едно общо най-тежко наказание измежду наложените му по описаното по горе наказателно дело и по н.о.х.д. №722/2016 год. на РРС, а именно - „лишаване от свобода“ за срок от 6 /шест/ месеца, което на осн. чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим, както и „глоба“ в размер на 250.00 лв.

На основание чл.25, ал.2 от НК съдът е приспаднал от определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ времето, през което подсъдимият Ю. е изтърпял същото наказание за срок от шест месеца по н.о.х.д. №722/2016 год. по описа на РРС, считано от 09.09.2017 год. до 06.03.2018 год.

В тежест на признатия за виновен подсъдим съдът е възложил сторените по делото разноси, от които 343.56 лева следва да бъдат заплатени по сметка на ОД на МВР – Благоевград, а сумата от 48.00 лева, представляваща съдебни разноси, платена на РС - Разлог.

Срещу присъдата в законния срок е депозиран протест от страна на Районна прокуратура – Разлог, с който се оспорва възприетата от съда привилегирована квалификация по чл.197 от НК, както и размера на наложеното на подсъдимия наказание, което се явява несъобразено с предвиденото от приложимата правна норма и сравнително високата степен на обществена опасност на дееца. Акцент се поставя върху съдебната практика и поддържаното от нея разбиране, че облекчена отговорност по смисъла на цитираната норма по чл.197 от НК може да се носи от този подсъдим, чийто действия са пряко свързани с връщане на отнетите движими вещи, или с негово съдействие са открити и възстановени на пострадалото лице. В конкретният казус е видно, че вещите са открити и предадени от други лица, без никакво съдействие от страна на З. Ю., поради което и спрямо него следва да се приложи основният състав по чл.195 от НК, последица от което е и увеличаване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“. Последното е наложително и поради предходни осъждания на дееца, за чието поправяне е необходимо да бъде справедливо санкциониран. Отделно от това се претендира и за приложението на чл.24 от НК, при групиране на наказанията по настоящата присъда и осъждането на Ю. по н.о.х.д. №722/2016 год. по описа на РРС.

Представителят на Окръжна прокуратура – Благоевград напълно поддържа протеста и изложените в него съображения за необходимостта от увеличаване на размера на наказанието „лишаване от свобода“, което предлага да бъде определено в рамките на посочения в закона минимум от една година. Счита, че от събраните по делото доказателства безспорно се

установява вината на Ю. в извършване на вменената му кражба, както и че не са налице основания за приложението на чл.55 от НК.

Частният обвинител И. Д. не се явява и не изразява становище по протеста на прокуратурата.

Въззиваемият Ю. се явява лично, а процесуалният му представител пледира за потвърждаване на постановената присъда. След като отнетите движими вещи са върнати на собственика им, не се налага промяна на възприетата от първата съдебна инстанция квалификация на извършеното по чл.197 от НК. При възприемане от страна на въззивната инстанция на предлаганата от прокуратурата позиция предлага да се приложи разпоредбата на чл.55 от НК и наложеното на подсъдимия наказание да остане в рамките на шест месеца „лишаване от свобода“. След извършената кумулация и приспадане на изтърпяното наказание на Ю. няма да се налага да влиза в затвора и съответно ще може да се грижи за отглеждането на четирите си малолетни деца, едно от които е станало жертва на престъпно посегателство.

В предоставената му последна дума Ю. моли въззивната инстанция да не му се увеличава размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“, за да се грижи за семейството си.

Въззивният съд, след цялостна проверка на атакувания съдебен акт съобразно изискванията на чл.314 от НПК и собствен анализ на събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При анализ на събраната по делото доказателствена съвкупност първата съдебна инстанция е оценила правилно значението на отделните доказателства, разглеждайки ги във връзка едно с друго. По този начин са изведени и верните от фактическа страна и правно издържани изводи за съпричастност на деца към вмененото му престъпление. Обсъдени са показанията на всеки от разпитаните свидетели и е констатирано, че те са непротиворечиви и еднопосочни, допълвайки се едни други. Направена е и връзката между заявеното от свидетелите и приобщените писмени доказателства, които също не си противоречат, а установяват една логична и достоверна житейска ситуация. Не е пропуснато и значението на

заклученията по изпълнените съдебни експертизи, които съществено допринасят за разобличаването на Ю. като извършител на кражбата от дома на И. Д.. Районният съд е изложил пространни разсъждения и за безспорния от правна гледна точка постулат, че извършителят на едно престъпление може да бъде разкрит и делото доказателствено обезпечено не само при наличието на преки данни за вината му, но и когато съвкупността от косвени доказателства е стройна и подчинена на вътрешна логика, която изключва възможността авторството на престъплението да принадлежи на друго лице, различно от подсъдимия.

На тази база са направени и правните изводи, които обаче търпят известни корекции. Съдът неправилно е приел, че се касае за извършено престъпление по чл.195, ал.1 от НК, но деецът следва да носи отговорност съобразно предвиденото в разпоредбата на чл.197 от НК, защото откраднатите вещи са били върнати до приключване на съдебното следствие на техния собственик. В този смисъл разсъжденията в протеста на прокуратурата, поддържани и от участващия във въззивното производство прокурор, са основателни. Липсата на съдействие или принос на дееца при възстановяване на отнетите от владелеца им вещи, изключва приложението на посочения привилегирован наказателен състав. Независимо от посочените пропуски следва да се отбележи, че не се касае за съществени процесуални нарушения, които опорочават крайния съдебен акт, който може да бъде коригиран по пътя на изменяването му по смисъла на чл.337 от НК.

С направените уточнения въззивната инстанция възприема изцяло посочената в проверяваната присъда фактическа обстановка, която съобразно задълженията си излага накратко по-долу:

Жалбоподателят З. Ю. е криминално проявен и осъждан за извършени престъпления, включително и на „лишаване от свобода“, което е изтърпявал реално. Същият живее със семейството си в гр. Якоруда и към месец септември на 2016 год. е бил безработен. Пострадалият И. Д. живеел в близост до подсъдимия в гр. Якоруда, ***** . Поради трудовите си ангажименти в друго населено място, често отсъствал от къщи. На 07.09.2016 год. той за пореден път напуснал дома си като се върнал на 11.09.2016 год., около 13.30 часа. С пристигането си установил, че входната врата на къщата

му била разбита и отворена, а от вътре липсвали много движими вещи, подробно описани в обвинителния акт. Веднага сигнализирайл полицията, а пристигналият на място разследващ полицай извършил оглед на местопроизшествието, при което била иззета лансна с метално фолио, със следа от обувка по нея.

Същият ден Д. се срещнал със свидетеля Л. Б. и го попитал дали някой не предлага в махалата вещи, приличащи на неговите. Б. му отговорил, че на описаните от пострадалия вещи отговарят показани му от свидетеля М. Б.. Последният изтърпявал наказание „пробация“ и при посещение в полицейския участък в Якоруда, обяснил на полицай Ш., че е закупил множество вещи от Ю. на ниска цена. Ш. се усъмнил, че може да са крадени и веднага уведомил колегите си в РУ – Разлог.

След образуваното досъдебно производство по повод извършената в дома на Д. кражба, на 12.09.2016 год. било извършено претърсване и изземване в дома на подсъдимия, приключило с изземването на чифт черни гумени галоши, които той ползвал. На база събраната от оперативните служители на МВР информация се извършило претърсване и в дома на св. Л. Х., където били открити част от откраднатите от Ю. вещи. По думите му, той не знаел за какво става въпрос и предположил, че са оставени от роднината му Ю., което малко по-късно той самият му потвърдил.

Подсъдимият, след като разбил входната врата и извършил кражба от дома на Д., извършена в периода от 07.09.2016 год. до 17.30 ч. на 09.09.2016 год., отнесъл част от отнетите вещи в дома на Х., където по-късно били открити, а останалите продал на свидетелите М. А. и М. Б.. А. закупил предложените му два телевизора и видеокамера с чанта и зарядно към нея, както и монитор за компютър, за сумата от 20 лв., като инициативата за това била изцяло на Ю., които обяснил, че се нуждае от пари. Срещата между тях била осъществена след телефонно обаждане на Ю. до А. на 09.09.2016 г., около 17.30 часа. На следващия ден подсъдимият се обадил на М. Б. и в рамките на деня, двукратно, му продал описаните в обвинителния акт вещи, които по-късно свидетелят предал с протокол за доброволно предаване за нуждите на разследването.

Предадените от посочените свидетели вещи, както и откритите в дома

на Л. Х., впоследствие пострадалият Д. разпознал като свои.

Липсата на спор между страните за вида и броя на отнетите от дома на пострадалия движими вещи, не налага тяхното подробно изброяване, като е достатъчно да се посочи, че същите са в достатъчна степен индивидуализирани в обвинителния акт, както и в протоколите за доброволно предаване и за претърсване и изземване.

В хода на досъдебното производство била назначена и извършена оценителна експертиза, от заключението по която е видно, че общата стойност на откраднатите вещи от дома на Д. възлиза на 1 043,48 лева. Вещото лице Й. Р. е обяснил, че оценката на всяка вещ е давал според състоянието ѝ, както и възможността да бъде ползвана по предназначение.

От заключението по съдебно трасологичната експертиза на в.л. Т. Т. се установява, че следата от обувка по издетата от дома на пострадалия лайсна с метално фолио е от използваните от подсъдимия гумени галоши.

Изпълнената от същия експерт съдебно-дактилоскопна експертиза пък потвърждава, че оставената следа по касетофон „Сони“, открит в дома на Х., е от ляв безименен пръст на Ю..

Възприетата фактическа обстановка от двете съдебни инстанции практически потвърждава изложеното в обвинителния акт.

Както се посочи и по-горе, в мотивите към присъдата си РРС е разгледал обстойно и съобразно действителното им значение всички събрани по делото доказателства. Констатирал е, че свидетелските показания са непротиворечиви и в значителна степен допълващи се, което е позволило да се изведе една сравнително ясна картина на извършеното престъпление. Заявеното от пострадалия И. Д. е подкрепено от показанията на свидетелите Ш., М. Б., М. А., Л. Б. и Л. Х.. Д. е описал отнетите му движими вещи и разбитата входна врата, а Б. и А. са потвърдили, че се снабдили на много ниска цена с предложени им именно от З. Ю. вещи. В подкрепа на заявеното от Б. са и показанията на Ш., който от него научил за продаването на безценица движими вещи от криминално проявения подсъдим, което го усъмнило, че вероятно се касае за извършена кражба и съответно уведомил колегите си в Разлог. Отново в подкрепа на заявеното от Д. са и показанията

на Б., който го предупредил, че техен общ познат е закупувал вещи, подобни на откраднатите му. С безспорно значение са и показанията на св. Л. Х., в чийто двор са били открити част от откраднатите вещи. Първоначално свидетелят не е знаел на кой са, но малко по-късно роднината му Ю. му споделил, че той ги оставил, за да не ги открият при него.

Районният съд правилно е установил, че освен безпротиворечиви, свидетелските показания са подкрепени и от приобщените писмени доказателства. Протоколите за доброволно предаване и за претърсване и изземване потвърждават заявленията им и са приобщили по надлежния ред отнетите от дома на Д. вещи. Липсва каквото и да било противоречие между заявеното от отделни свидетели и установено по документален път, за да се налага по обстойното обсъждане на значението на всеки от посочените протоколи. Както правилно е отбелязал и първостепенният съд, същите съдържат изискуемите се по закон реквизити и подписи на съответните лица, което ги прави годни доказателствени средства, установяващи с обвързваща сила описаното в тях.

Съществена роля за разобличаването на Ю. като автор на извършената кражба играят и заключенията по съдебно трасологичната и дактилоскопна експертизи. Те дават категоричен отговор на въпроса за доказаността на авторството в извършване на разглежданото престъпление. РРС е отделил нужното внимание и подчертал значението на двете заключения в логичната и непрекъсваема верига от доказателствено установени данни, които разобличават З. Ю. в извършване на кражбата. Следата от обувката на подсъдимия по лайсната с метално фолио, иззета от дома на пострадалия, недвусмислено го свързва с местопроизшествието. Дактилоскопната следа по касетофона, иззет от дома на Х. установява, че той е бил съпричастен с оставените там вещи. А опитите му да продаде част от отнетите от дома на Д. вещи на посочените по-горе свидетели, разгледано във връзка с установеното с експертните заключения, подчертава, че именно той е извършител на кражбата. Както правилно е изтъкнал и първостепенният съд, налице е логична и непрекъсваема верига от косвени доказателства, която установява вината на З. Ю. в извършване на вмененото му престъпление.

С оглед на установеното БлОС се съгласява с направения от

проверяваната инстанция правен извод, че от обективна и субективна страна подсъдимият е извършил престъпление по чл.195, ал.1, т.3, пр.2 във вр. с чл.194, ал.1 от НК, като в периода от 07.09.2016 г. до около 17.30 часа на 09.09.2016 г., в гр. Якоруда, обл. Благоевградска, чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот - разбиване в областта на бравата на входна врата на къща, находяща се на *****, е отнел чужди движими вещи: 1 бр. радиокасетефон марка „SONY“, м***** 1 бр. музикална уредба без тонколони марка „MEDION“, модел MD4201, с фабр. ***** с поставен в нея CD - диск; 1 бр. портативна шевна машина марка „EASY STITCH“, поставена в картонена кутия; 1 бр. DVD плеър марка „SHNEIDER“, модел „5800A“; 1 бр. DVD плеър марка „AEG“, модел „4515“; 1 бр. счупен GSM апарат марка „NOKIA“, модел „6300“, с ИМЕЙ ***** 1 бр. приемник за телевиЗ. „БУЛСАТКОМ“, модел „STV-S 300“, с поставена в същия карта на „Булсатком“, с поставен на приемника стикер със следните цифри, обозначени на него - ***** 2 бр. триони - пасватели, с дървени дръжки; 2 бр. кухненски ножове с черни дръжки; 1 бр. джобно сгъваемо ножче с дървена кафява дръжка; 1 бр. нокторезачка — метална; 1 бр. дърводелски сгъваем метър; 1 бр. метален чук без дръжка, тип вария; 2 бр. брадви — едната с къса дръжка, а другата с дълга дръжка; 3 бр. колани за панталон, мъжки, единият текстилен, а другите два изработени от изкуствена кожа; 1 бр. DVD/VIDEO CD/CD PLAYER марка „SABA“ сер. *****; 1 бр. DVD CD/MP3 PLAYER, марка „YAMADA“, модел „NO DVX- 6600“, със сер. № К 2496628; 1 бр. електрическа печка за сандвичи марка „SAPIR“; 1 бр. настолен компютър марка „FUDJITSU SIEMENS“, модел „GS360-2“, с процесор AMD; 1 бр. преносим компютър /лаптоп/ марка „TOSHIBA“, модел „Satelite Pro 4600“ със зарядно устройство за същия; 1 бр. монитор за компютър марка FUDJITSU SIEMENS“, модел „3815FA-M“; 1 бр. клавиатура за компютър; 1 бр. субуфер марка „Teletech“, модел „НТ 760D“; 1 бр. видеокамера марка „Panasonic“, модел „VZ-VZ10“, с чанта и зарядно устройство за същата; 1 бр. телевизор марка „CROWN“, модел „CTV5171TXT SI“; 1 бр. телевизор марка „CROWN“, модел „CTV3771TXT SIN“; 1 бр. телевизор марка „NEO“, модел „NEO TV 1477TX“; 1 бр. автоматична перална машина марка „SANG“, модел „WS400S“ и 1 бр. велосипед марка „Украйна“ с женска рамка, всички вещи на обща стойност 1043.48 лева /хиляда и четиридесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/, от владението на И.

М. Д. от гр. Якоруда, обл. Благоевградска, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои. От обективна страна действията на подсъдимия са били насочени към отнемане на чужди движими вещи, без съгласието на техния владеец, преодолявайки преграда, здраво направена за защита на имот. Разбитата в областта на бравата входна врата на имота на Д. е безспорно доказателство в тази посока. От субективна страна деецът е действал с пряк умисъл, ясно съзнавайки че е преодолял преграда за защита на взломения имот, целейки присвояването на предмета на престъплението. Последното се потвърждава от действията му по укриване на една част от вещите и продажбата на останалите.

В конкретният казус не са налице основания за приложението на привилегирования състав на чл.197 от НК, в който смисъл е и депозирания протест. Посочената разпоредба смекчава наказателната отговорност на дееца, ако откраднатите вещи бъдат върнати или заместени до приключване на съдебното следствие. Изискването обаче е това да се случи на база проявена активност от страна на самия деец, който доброволно да върне отнетите вещи, или пък да посочи тяхното местонахождение на разследващия орган, благодарение на което биват открити и върнати на законния им притежател. И в двата случая снизхождението на закона е свързано с проявена добра воля от страна на дееца, която е основна предпоставка за възстановяване на първоначалното положение. Когато откраднатите вещи са открити в резултат на действията на разследващите, както е и в настоящият казус, изначално липсва изискуемото се правомерно поведение от страна на извършителя на деянието, за да бъде наказателната му съдба по-лека. В този смисъл атакуваната присъда следва да бъде изменена, като остане поддържаната от прокурора правна квалификация по внесения обвинителен акт – по чл.195, ал.1, т.3, пр.2 във вр. с чл.194, ал.1 от НК.

Другият спорен въпрос по разглеждания казус е относно размера на наказанието, което Ю. трябва да изтърпи за извършеното престъпление. Предвиденото от приложимата правна норма наказание е „лишаване от свобода“ от една до десет години. Безспорно като смекчаващи отговорността обстоятелства следва да бъдат отчетени тежкото семейно и социално положение на подсъдимия, който има четири малолетни деца, както и липсата на постоянна работа като легален източник за доходи. Обстоятелството, че

едно от децата на подсъдимия може да е станало жертва на умишлено престъпление, не може да се определи като смекчаващо обстоятелство, още повече, че подлежи на обсъждане проявената и от двамата родители немарливост при отглеждането на невръстното им дете. От друга страна, следва да се отчетат обремененото съдебно минало на Ю., който въпреки реално изтърпяване на „лишаване от свобода“ не се е поправил, значителният брой на откраднатите вещи, укриването им и незабавната продажба на част от тях, както и немалката им стойност. Последните обстоятелства разкриват една по-висока степен на обществена опасност на дееца, която изключва възможността наказанието да бъде определено към минимума му. За поправянето и превъзпитанието на дееца, както и за предупредителното и общовъзпитателно въздействие върху останалите членове на обществото, същият следва да изтърпи реално наказание от 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца „лишаване от свобода“. По този начин Ю. ще бъде отделен от нормалната си социална среда и ще му бъде дадена възможност да преосмисли поведението си в насока към спазване на установения правов ред, под страх от налагането на все по-тежки наказания за извършените от него престъпления. Налагането на още по-тежко наказание, съобразно искането на първостепенната прокуратура, не би отчело изброените по-горе смекчаващи обстоятелства, а и това, че в крайна сметка отнетото от дееца е възстановено напълно на потърпевшия.

Що се касае до групиране на определените наказания по разглежданото дело и по н.о.х.д. №722/2016 год. по описа на РРС, действията на първата съдебна инстанция са правилни и следва да бъдат потвърдени с корекция на определеното за изтърпяване общо наказание. Налице са предвидените в чл.25 във вр. с чл.23, ал.1 от НК предпоставки за определяне на общо най-тежко наказание, защото престъпните деяния са извършени от Ю. преди да има влязла в сила присъда, за което и да е от тях. С оглед изложеното по-горе, атакуваната присъда на РРС следва да бъде изменена, като на подсъдимия се определи общо най-тежко наказание в размер на 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца „лишаване от свобода“, което съобразно правилата на ЗИЗС следва да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим. Липсват предпоставките по чл.66, ал.1 от НК в случая да бъде обсъждана възможността от отлагане на изпълнението на наложеното наказание. А съобразно конкретните данни за

дееца въззивната инстанция намира, че не се налага определеното общо наказание да бъде увеличено по реда на чл.24 от НК, както се предлага в протеста. Продължителността на определеното общо най-тежко наказание позволява на Ю. да преосмисли досегашното си поведение към съблюдаване на установените порядки под страх от все по-тежкото му санкциониране за нови умишлени престъпления.

В атакуваната присъда правилно е приложен чл.25, ал.2 от НК като е зачетен срока на изтърпяното по предходната присъда наказание „лишаване от свобода“ от подсъдимия в размер на шест месеца, считано от 09.09.2017 год. до 06.03.2018 год.

Законосъобразно в тежест на осъдения подсъдим са възложени сторените по делото разноски, от които 343,56 лева следва да бъдат заплатени по сметка на ОД на МВР – Благоевград, а сумата от 48.00 лева, заплатена по сметка на РС - Разлог.

По изложените съображения и на основание чл.337 от НПК Окръжният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда № 503426/18.08.2020 год., постановена по н.о.х.д. № 799/2018 год. на Районен съд – Разлог като преквалифицира извършеното от З. М. Ю. като престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. II от НК, вр. чл. 194, ал. 1 от НК и **увеличава** размера на наложеното му наказание на 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца „лишаване от свобода“.

ИЗМЕНЯВА същата присъда и в частта ѝ за приложението на чл.25 във вр. с чл.23, ал.1 от НК като **увеличава** определеното общо най-тежко наказание по настоящия казус и по н.о.х.д. №722/2016 година по описа на РРС в размер на 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален „общ“ режим.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____